

D. 140

størrelse lig græsperdetten hjemme - Den gaar her
under navn af "Laughing Jack" men er den båd i
indseende og størrelse meget forskjellig fra The Laugh-
ing Kingfisher i Australia! Fugl var den nok af
alder alle aaben men de som kom i saksen var
alle af de først skudte arter, til vi kom nedover
mod fladlandet paa den anden side aaben igjen
da Mr. Man bragte to skjærer - ulovligt - men hvad
gjør man ikke for videnskaben, den skjærer hjem
me er ogsaa den her meget nykjerrig men pas-
ser den sig ^{ialt} at være indenfor skudvidde saa
jeg fortalte en flok af den en lang stund saa
inden resultat, paa egne skjæremarker fløi de
skvatrende fra tra til tra medens de holdt mig
for nar. Da faldt et skud igjen fra den kant
hvor mine kamerater var - jeg lod skjærene
fare og smædt for at se om det var noget nyt -
den var kommen i saksen - Medens jeg for
efter skjærene stötte jeg op to dier, "Bronze Wing"
Oxyeches lophotes, inden at paa skud paa den.
Da jeg fandt mine kamerater viste det sig at det
var en af disse fugle som havde sat livet til
Det var atter et værdifuldt tillæg til samlingen
Denne vakre die tilhører kun Tasmannen og

öst Australien. Den er af størrelse som en ringpue
nødderbrun oven hele skrøtten med som navnet viser
Broncefarvede skinnende vingespil. Hættet mørkt og
svagt, røde fødder og brune øine -

Yok vei førte os nu langs kanten af nogle små
tjern hvor vi en stund søgte om efter slanger men
fandt vi ingen drøgen var for overstyret for disse
kildeskjære nøgne skabninger at være ude -

Under forfølgelsen af nogle papegøjer der var
for store til at lade mig komme paa hold stødte jeg
paa to svale lignende fugle, disse var ny for mig
og om lidt havde jeg begge i haanden - Hvilke
rare fugle! - Et krop, vinger fødder og hale fuldstæn-
digt svale lignende men hoved og nebb var finkens,
Rare var de og vakre var de - Lange spidse
vinger og spidde hale gav dem svalens elegante
bluist men holdt de sig lavt i de høieste træ-
toppe naar de hvilede ialm. søgte de en tør ~~over~~
pustende gren at sætte sig paa - Farven
var - Hode, ryg, vinger og hale mat blåsorte
den sidste med ovale hvide pletter af samme
diameter i enden af hver strek. Hættet var
lyseblaat med sort spids - Øinene blaa Graa fødder
Trælærke

Da jeg kom frem paa veien som førte ned
Gaardul traf jeg Foue og Mr May derne sidde med
atter en ny fugl i haandene - en nydelig liden snepe-
ke - Tilhørende slæften Phalaropus. dens indvendt
var. hode, hals, ryg,vinger og hale gulbrun vatrede - et
rustbrødt baand over nakken - bryst, bue, under og
overgump hvidt, graat nak og fødder samt lyse
brune øine -

Klokken var nu over tre og vendte vi hjemover for
at spise middag men først fik jeg dog den fornøden at
træffe en gammel Bjunding. Englarcken Anthus pratensis
Mr May skjød den fat ved veien hvor den sad paa
en sten idet vi kom forbi - Før vi naede huset ~~før~~
forøgede jeg fangsten med en Rosella en han med glim-
rende farver.

Middagsmaden maatte os fortreffelig men havde vi
ikke stor tid at spandere hverken for den eller for at
~~ind~~ underholde os med vor elskverdige vertinde
Saa en knap time efter befandt vi os atter
i marken - Mit første skud øjeblik en Raviu
Trods dens lynsnare bevægelsen mellem træne maatte
te den dog til og havde atteraa skudt mit første ekse-
mplar af dette for Australien og Tasmanien saa sør-

gelieft berömt⁴ dyr -

Vort første maal var, nu nogle smaa halvt ind-
tørrede tjern hvor vi tænkte at finde snepper

Allerede paa afstand blev vi vaer en stor flok
af de fugle vi søgte. Mr May gik paa en side Fouge og
jeg paa den anden. Den første sneppe som blev mit
bytte var ~~en~~ naar indtages dens forhold til kortet med
tummelig lig enkeltbækkasinen baadt i størrelse og
farver. Den tilhørte art = fam = Rhychnaa, endnu
medens jeg stod med denne sneppe i haanden kom
en stor flok mindre snepper flyvende forbi i hold -
et skud midt i flokken bragte fjer af den
til at falde og blev den liggende midt borte i vandet -
Medens jeg hentede disse fik Fouge mit svar for at gaa
efter flokken som vi saa satte sig længer borte frem
me i den retning vi skulde - Da vi alle tre mødtes
oppe ved den anden ende af tjernet havde vi tilsammen
ellev snepper hvoraf 7 havde skudt to en af den
atter en ny art = tilhørende fam. Agialitis en af de
mindste snepper jeg har seet af farve og facon
lig ringfaen - Den borte hvoraf jeg havde 5 og May
3 tilhørte arten Plegornis - gresspraglete ~~pak~~
overpaa og hvide under.

Det vi skulde gaa over et ^{ris.} razzard fløi en

liden graa fûgel ind derfra den blev skudt men blev
den "delagt af skudet" ~~den~~ det var en hûn af den lille
rôdbrystede men en kontrast til sin magt var den næste
elig graa - Lidt efter fløi en lârke op af noget tykt
græs løv og og maatte den vandre i den mindgaselige
samlersak den tilhørte den eneste lârkeart der ^{tilhører}
i Tasmanien (Englârken er indført fra Europa) Det
var en pæn liden fûgel lyst brun vaktet overpaa, bryst-
tet rûstrôdt - lyst under bûgen -

Efter nogle bummer efter ^{den} Kamin og smaa fûgle
i noget sat Kider blev atter tallet af arter og individer
i den indholdsrige sak forøget med en papelagse til-
hørende samme familie som Rosella - Af samme stø-
relse men ikke saa oprimrende farver den var
ensfarvet mørk blodgrøn over hele kroppen.

For vi havde nu fôrt os over i en ialm frodig
"li" den ikke havde været berigt af ilden for mange
aar og bestod inderskogen af en herskars mangfoldig-
hed af træsorter enkelte rene kûriositeter af ilden
de mest iøjnefaldende var "The Old man fern" Gam-
melmandstræet høie palmelignende træer - She
oak-træet - Myrresser osv. Iblant dette virvar af
af alle mulige bakster syntes ogsaa fûgelivet at
variere mere $\frac{1}{2}$ end paa de steder hvor vi har

de færdte for paa Dagen - Tiden var alt længe
fremmede saa vi maatte tænke paa hjem-
veien - Da vi forlod dette vakre sted, dette Eldorado
for en samler var fuglearterne i Dagens faneft for-
dygt med tre arter - En stor fluesnapper ovenpaad
skinnende blaas under hvid. Nabbet bredt kraftigt, tab
omkrandsat af stive børster, den var paa størrelse som
en Dampse. En robin, han sort ovenpaad, ildrød i brystet
samt hvide baand over vingerne var ogsaa en af de
nydelige skabninger den var vandret i sekken - Den
sidste fugl jeg skjød for vi forlod lieu var en gul-
bueget hornvingader. Det var en fugl af kjødmeisens
tidslende og farve men paa størrelse som en si-
densvands lutt: hørerunde til vandskum -

Vi fik en tot regnskiv just som vi begy-
paa hjemveien men var den ikke af nogen
lang varighed saa vi slafte at bli øjeblikblødt
Fugl: den ikke havde haft gward med fik
paa tilbageveien laane mit og skjød han nogle
"Mina" Disse og de to snepper han havde sk
skudt for idag Tidspunkt vist det første fuge han
har skudt - Den neste gang vi gaar ind skal
ogsaa han ha gward med sig saa han vil faa

anledning til at tilfredstille sin vaagvendt jagtlyst.

Nærmere gaarden forøgede jeg fangsten med en
gjørrak^(kan) lig gjøgen hysumme paa det nær at den
vilde brim paa ryggen istedet for som den ^{alpen}prægtige
blaa-graa. Mit sidste skud gjaldt en rosella og den
med var dagens fangst slut og havde vi 40 stkr fægl
og en Kanin i sække og en per fangst i et fremmed land
under fremmede forhold, men vilde det neppe naad
dette tal om vi ikke havde haft vor prægtig vert
til følge -

Før vi afsluttede dagen maatte vi gjøre en af-
stikker ned til stranden ^{hans} buesten nedfor gaarden
Her var ogsaa alt ^{liv} rymt for de Nordbaer og samlede vi
vore kummer fulde af forskjellige skjal og Koubryllier
endel særdeles vakre - Nede paa ^{med} buesten laa Mr Mayt
lystkrutter en pæn tid for færd og denne buesten han
naar tiden tillod det at foretage smaa samlinger langs
kysten. Hvilket originalt ^{liv} denne mand før
herude det er noget andet end en ^{anden} stakkel skal
vare forordent til at behandle sit liv i en stovet
stinkende by - Herude lever han fri som en
fægl og han ^{raabte}ingen ^{vaber}er nødt at ta hensyn
til ~~and~~ ^{ingen} at bukke og skrabe for -

Medens vi spiste til aftens fortalte Mr May at den lille grønne papageie hvoraf vi havde set to stykker samme dag, naar frugten blev moden optraadte i saadan mængde at han og en af hans arbejdsfolk paa en dag fjor høst i 3000 stüd skjød over 7000 af disse fugle der trods sin skjønhed, af frugtaaleren er hadet som pesten —

Da vi havde spist stød vognen for døren og vi maatte forlade disse hyggelige mennesker — I det vi skulde gaa fik vi med os store buketter af blomster og utallige gode ønsker om en heldig tur — og "happy return".

Op i vognen og afsted, ~~ledende bag os~~ Den storartede hyggelige dag vi havde haft var gaaen til den der aldrig kommer tilbage, efterladende os med minder der rent eller aldrig vil bli glemte.

Saa en ugle og nogle flagermus paa tilbageveien men maatte lade dem fare ~~genud~~ thi den sidste papageie havde kostet vor sidste patron —

Under vor uventede rejse med S. G. Hobart fore-
tog F. og jeg, lige af byen og selskaber, en tur
ind paa landet for at "samle".

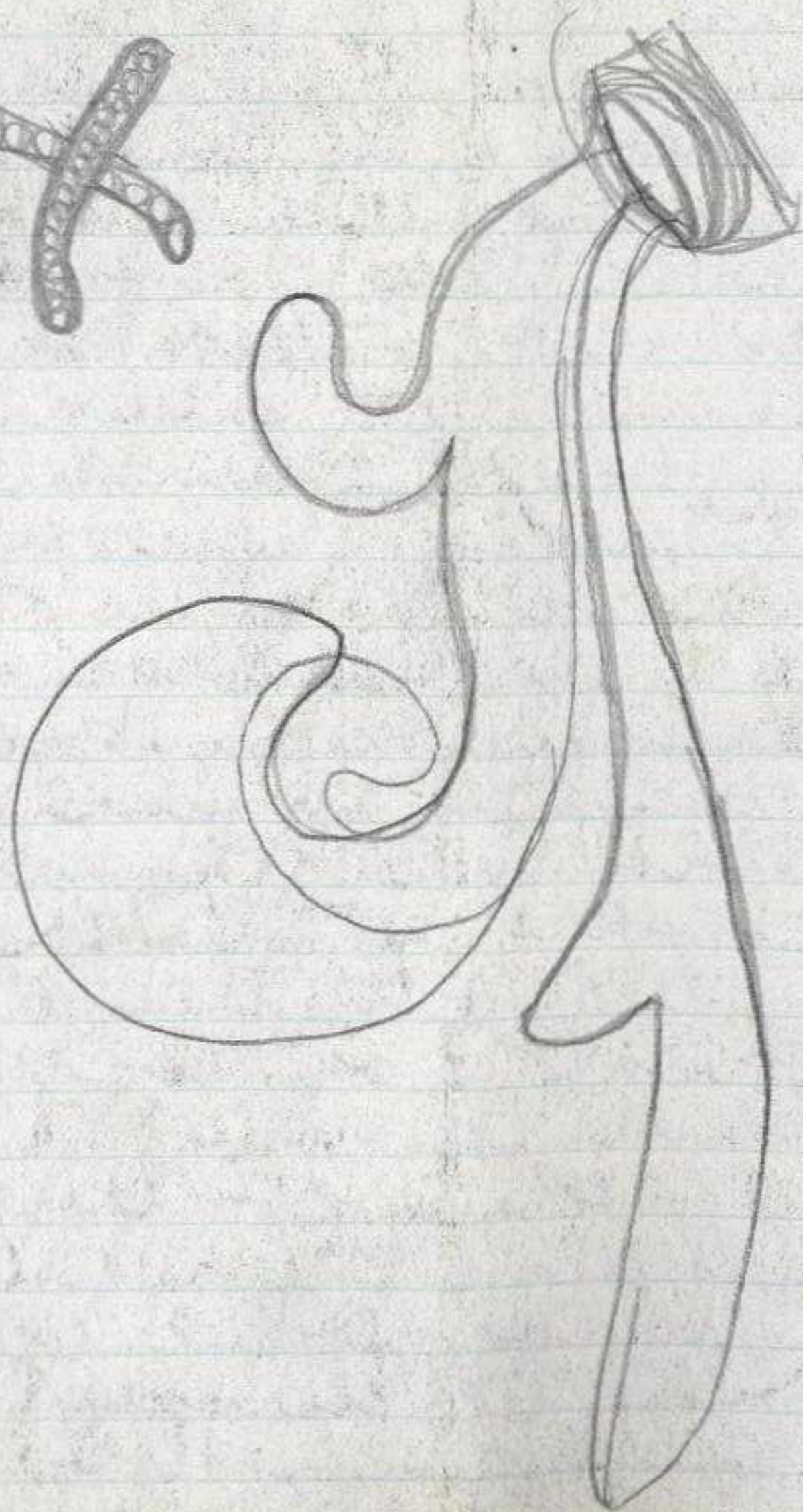
Et par dage i forveien var jeg blevet kjendt
med en i zoologi meget interesseret Mand en
Mr W. J. May, han var blandt andet kjendt for at
være den største og og skjelsamling i Tasmanien
han boede paa sin fruefarm ca 14 eng mil
SO for Hobart. For at i et Distrikt kaldet Sand-
ford. For at komme did maatte vi reise med
en lille dampbaad der hver halve time gaar
fra Hobart til Belbrive paa den østlige side
af Derwent river hvorfor vi saa havde 12 eng
mil at kjøre.

Kl 9 om morgenen forlod ^{vi} S. G. indstik med
Cyvar rygsek og 50 patroner, no 8 samt nogle nok
Hvad skulde vi ombytte disse patroner med?
Vi havde ikke anden kjendt kab til Tasmaniens
fugle og dyr end hvad vi havde slet i Hobarts
museum. Deres opholdsted, liv og vaner var
os fremmed ~~og~~ saa vi stillede vore forhøjsninger
til deres fulgt saa lavt som muligt

Komne over til Bellerive leied vi ~~et~~ Kalesje
med to heste og var det uden indtagelse den
høstige kvikkeste hesteskyt jeg nogen gang har
havt. Vi en vi kjørte gik for det meste over
dyrket land - Landet kaldet og ansees for
de første to trediedele af veien lignede meget de
brede flade byder omkring Mjøsen i Norge hvad
ager og eng angaar men bøndernes huse her tyder
ikke paa nogen velstand dog man vil snart for-
staa at man ^{her} i den retning ikke skal dømme efter
hüsnens ydre; thi som man træffer i Amerika saa
saa ogsaa her farmerens hus spiller ingen rolle
for ham hvad udsendte angaar det er paa jorden
han lægger sin lid og sit arb: Derom vidnes de store
fridige dage og beløvede Frugtmarker vi passerte
paa vor veid. Frugtmarker af hvilke man hvad stø-
telsen angaar aldrig ser noget til hjerne. Men
saa er ogsaa frugt den fjerd største udførselsartik-
kel for Tasmanien. Over den staar Rind Minerale
Udsat og kommer. Dette sidste består udelukkende af
den Ryskemæssige "Blüstein" eller Blaa grünn
træt som sees at dække alle oaser til skyens
den rundt om os. Dog for at se denne skov i
sin fylde og vildhed maa man ~~ikke~~ et godt

stykke bordt fra dykket land thi det første
en nybygger foretog sig naar han nedsatte
sig her at oddelegge skogen rundt sig
paa temmelig stor afstand for at faa rigt lidt
for sine kreaturer iardelighed ~~faa~~ for sine faa
rehynder hvilke hertilands gaar op til 5-6 vood dy
for en enkelt mand og somme tider endog mer.
"Disse oddelegger foregaar ved den sdakalte
"Ringbarkning" der udføres ved at en mand gaar om
kring i skogen og kigger i mandshøide oppe paa
træet en ring rundt stammen gennem barken
kun hullet gjer at træet dør inden en kort tid
overladende grunden til som det har rejeret i maark
hundreder af aar til grasvæxt for den overalt frem
tranquide civilisations fordel. Paa flere steder
er denne skovens oddelegelse foregaaet saa hussyn
løst at farmeren ^{nu} ofte mangler det nødvendige
materiale for sine huses vedligeholdelse og for
ved, saa den der før bordt ~~ind~~ med træskogen
udenfor sin stue dør nu ~~oft~~ maa kjøbe sin
ved og sine materialer langveis fra.
Dag ringbarkningen var ikke den fiende
der havde herjet skogen i det distrikt hvor vi

svaa

Mange ^r fuge havde jeg set løbende viden men det
var som for mig som at komme til en fremmed
by hvor man bare ser fremmede ansigter -
Jeg kjendte ikke fuglene - og følte mig fremmed
for dem. Da med et, var ikke dette fugl jeg har
de set før? De tre mørke som fløj over viden
foran os; Var det virkelig stær? De tre gjorde
en liden rund og satte sig paa et gjærd
et stykke foran os, nu skal vi se - Jo gaa
ske rigtig. De lod os komme paa nært hold
saa vi kunde gjøre os overbevist - Det var
europæisk stær efterkommere af nogle der
for lang tid siden har været importeret til Tas.
Den største overraskelse jeg havde i den retning
da jeg i en bærk ved viden saa to stiler
ogsaa efterkommere af indførte forfædre - Ved
at se disse kjendte jeg fra den gamle verden var
det som jeg med et følte mig hjemme.
Ved denne tid var vi komne antrent halvveis og
nærmere os til en stor "Lagoon" - (grund vaag)
en liden flok af den australske skjære
fløj skværende over viden den er meget lig
for skjære men mangler den lange hale. Der
er her bondens skjæredagge og er det sat en båd

al 5 $\frac{1}{2}$ for at drabe en - ~~Et~~ For at Korte af vei-
en og kjorte vi over en lang sandstrand ved
end for outballe "Lagou" Det var min lav-
vandt og stranden strakte sig langt udover
Ved vandkanten sad en heire paa den for
disse fugle tiendommelig maade, med hovedet
ned paa brystet - taalmodigt ventende paa
lytte den syntes paa grund af afstanden ^{gaa} ^{og} vor
alm: Heire hjemme - I mørket er alle katter gra-
de her kom afstanden mig tilhjælp istedetfor mørke-
sad - Det syntes mig som jeg atter var paa hjemlige
trakter hvor fuglene var mig kjendte, men det
varde ikke længe saa skiftede fuglelivet til det
mest bragede tropiske - I live ukendt for mig -
Et stykke længe fremme gik vi over en are
af "Lagouen" - en lille ^{eng} ~~sand~~ saals at søge anpaa
for fode borte paa stranden - Denne syntes mig af inter-
esse for samlingen og steg jeg ud af vognen med mordtan-
ken mod den lille vove fugl der skulde afgjøre maalt for mit
første skud paa Fasmannisk grund - Men skuddet blev
en bom ^{eng} ^{og} sin kos efterladende mig med en lang
nase - Jult som vi opjævte en grund kom
ind paa Mr Mays tiendomme blev jeg var 3 vider -
liggende fugle borte paa en lille græsbakke.

Atter lod jeg herten standse for at jeg kunde forevige
min lykkelighed - Uafaldt blev at jeg fik To af fuglene
i søkpen og jaftlykken for det Dag var løst -

Denne fugl The Blackbusts lapwing (Sortbrystet vild)
er brun metalglinsende paa ryggen og vingerne
sort hode hals og hale samt bryst - Hvide kinder
strube og underarmene, sort nab gule fødder og gule
hagelapper, nedhængende som paa en hane -

Ved skuddene blev der ligesom mer liv omkring os id
lidt som havde sat skjult for os enten i træerne
eller paa marken flygtede til alle Kanter, mest tiltrak
sig dog nogle papageier sig vor opmærksomhed - Der
var To arter af dem - Den liden helt grøn saa stor
som en stor af denne saa vi Kun To stkker = Af den
anden art Rosella som den kaldes her saas flere
og hastede vi for at hilse paa Mr May for atter saa
skart som muligt at komme ind og gjøre nærmere
bekjendtskab med disse brægetplattede vingede skalkin
ger. Vor Kærte var kjendt med stedet og kjørte os
ud op til haveporten I haven traf (en blomsterhave
der ligger rundt huset) ~~et~~ - jeg min nye ven, ~~der~~
og var han meget fornøjet over at jeg holdt ord og
besøgte ham. Efter at ha introduceret Tony for
ham blev vi biddne ind hvor vi blev forestillet

for hans hustru en skjolden intelligent og kvik Dame
Det indtaltte begge den største interesse for vor ekped
og viste de at de forstod hvad de talte om, hustru og
mand delte hinandens interesser fuldstændig og især
for naturvidenskab og hvad dermed staar i nær for-
bindelse, og ^{vi} ^{især} ^{og} ^{var} ^{det} ^{en} ^{for} ^{ba} ^{rende}
Kjendskab de havde til alt det er gjort i den retning
i de sidste to tre menneskealdre forbaende folk
di at de trods at de havde haft tid til at sætte sig
ind i alt dette ogsaa viste at de var folk som
passede sit arb. Derom vidnede deres velstelte ien-
dom og nette velstelte hyggelige hjem -

~~Madel vi fik~~ Det var ikke Tale om for os at
faa lov til at gaa ud paa jagt før vi havde spist
Medens vi ventede paa Maden viste vor hyggelig
vert os sine samlinger og var de aldeles mestaaende
vakkere, komplette og velordnede, især var hans
skjel og Rorkygliesamling storartet, Til mind
om mit besøn forærede han mig end de vakre
og skjeldne eksmpel. ialt ca 30 no. - - -

~~Op~~ Efter en stunds forløb kom
hjem og bad os ind til Lunch og lod vi os ikke
betale to gange - Hvad Maden angik saa viste
hjem ogsaa at hjem i den retning forestod sine

ting. Efter at ha spist skulde vi da endelig komme os alene paa vor jagttur. Mr May var straks villig til at gjøre os følger og var forberedelseme. Hverken Manges eller Langes Veien til vildtet var heller ikke lang. Thi baade i og straks udenfor haven vrimlede der af paa den alle var af stor interesse for ~~skoven~~ for at vi ogsaa skulde faa se lidt af skoven. Heftede vi os ikke vel de fleste vi saa i haven men gik af i en aas ret i skyd for huset. Dog for vi naar paa jagt vil vi betragte

Huset er bygget i ^{en} for troperne af en stil - lav halvanden etage høit ~~høit~~ breddt idovergaende tag der strækker sig idover en veranda som strækker sig hele huset rundt. Dog baade huset farve (hvidt) og stil var vanskeligt at se paa grund af den massed skyggeskaber der dækkede alle væggen og paa flere steder var krøbet langt opover og faldt sig paa det spontakke tag. Paa fodsiden af huset mod søen var indhegnet ca 4 maal ^{jord} som udgjorde blomsterhaven her fandtes foruden et iden rigt blomsterflor

ogsaa endel skjeldnere frugttrær, som mandel,
valnødder, figer, og apelsintrær samt nogle store
gamle Morbartrær — alt dette dyrkede kun for
karitetens skyld — Udnom denne have laa saa
den egentlige frugthave hvilken indholdt, alle
pære, Aprikos, plomme, og Kirsebærtrær, dog med
af Abler og Aprikoser. Denne have strakte sig
over 300 Maal jord. Udnom denne igjen ^{var} der
dyrket mark ager og ~~dræg~~ — Omkring det hele
var spundet et gjærd af meterhøit staktræs-
net for at holde den Australiske landplage Kanis
uden inde. Denne er ogsaa en af de skabninger
som patriotiske indvandrede tog med sig fra den
gamle verden for at ha et mindet om hjemmet.
Nu har den i aarrækker været en landplage
som det er sat en pris for, for at faa den udryd-
det, men dette er lettere sagt end gjort. Trods alle
hidtil gjordte forsøg er den endnu lig Fabry
vil vil vist komme til at bli det for en god
stund endnu.

Vi var ikke komne langt op i den før navnte
aar før det begyndte at smelte. De første to tre stier
fra mig gjaldt en art fugl ^{af trætræet} paa storelille som en

Den tilhører homingadernes gruppe.

Fjeldtrost. Den navn var "Mina" ✓ Af indseende olivenagron
med sort Rødt gult næb og gule ben den er en stati-
onar fugl, men paa de steder den holder sig optræder
den ganske faldrig, saa ogsaa her den var forleden tal-
rigt repræsenteret af alle herværende arter. Dens føde
bestaar mest af frø hvoraf en sort indskiller en olieagtig
stinkende væske hvoraf fuglens næb ^{ofarst} er mer og mindre
besmittet faar man det paa fingrene, naar man væd-
ske sig flere gange for naar fæder stanken fjernes.

Juist som jeg havde lært den sidste at ~~gaa~~ ^{at} ~~gaa~~ ^{at}
skubbe til J (han var sakte) saa jeg en fugl slaa
ned i nogle paa jorden liggende kviste ca 100 alen fra
mig. I det brøds sekund jeg saa forekom det mig
at være en høj, ~~men~~ at den var rustbrun under sin
gumme var alt jeg saa ^{at farven}. Nærmest mig forsigtig stedet
var jeg endnu længe haglekild fra det da fuglen
som den viste sig at være en due satte tilvejs
med svar fart og forvandt nænsat af det skud som
sendtes efter den. Et øieblik efter smaldt det fra
May, en papergøje kom fra den kant med svar
fart over trætoppene mod mig første ^{skud} blev som
i det andet brødt den vingeskudt i bakken - Hvor
har jeg ikke helt siden jeg var gut og begynte at

farde med hvor tanket mig som noget af det intre-
santeste jeg kunde opnaa var at ~~for~~ komme til
at ~~skyn~~ ^{se} ^{over} disse interessante og vakre fugle i deres hjem
De de tropiske ~~skove~~ tempererede Zoners Skove - Nu
var dette mit ønske gaaet i opfyldelse jeg holdt den
første vildt papageie i min haand - Hvor vakker var
den ikke - næsten for vakker til at skyn ihjel -
Det var en hun der havde rigtig saame sommen saa
den var lidt falmet i sin klædning - men dette forin-
gde den ikke i mine øine - Hode hals og bryst var
blodrødt hvide kinder blaa skuldre hele resten
af kroppen samtvinger og hale var grønt med
paa ryggen et lidt blaaligt skjær - Næb og fødder
der gaa. Øinene store klare mørkebrune. Da jeg
for hielden op fra marken var de endnu ikke helt
udviklede og var det som de stivredt venodigt
paa mig som fulde vilde bebreide mig at jeg havde
de sluppet dem lykkelige liv kun for at tilfreds
stille den bejærtlige vidu. - Og - hvorfor gjorde
mig bedre end jeg er? For at tilfredsstille jagten
i mig. - Mr. May kom straks efter til
ogsaa bringende en papageie samt en Kingfisher
en ganske mørkebrun fugl af farve og